

Mehmet Selim Bataroğlu

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

06.06.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı

Onca acı sızıverdi içimize habersizce.
Bir kuşun kanadına muhtaç olduk yakarırcasına.
Çoğu zaman, tek kanatlı uçmayı öğretti bize yaşam.
Diğer kanadın eksiliğini aradık,
Masmavi gizli bulutların içinde.

Yağmasını öğrendik kuraklık kıyımlarında kendimize.
Yılan misali her gömleğimizi çıkarışımızda,
Yeni halkalar ekledik kuyruğumuza.
Halkalarımızla var olmayı bildik.

Ve varlıklı varlıklara dönüştük sızım sızım.
Ve anlarda bulduk kendimizle kendimizi.
Ertelemeyi öğretiler bize her şeyi yarınlara.
Yarın düşünecek, yarın var olacaktık.
Varlığımıza ayna olmayacak,
Kendimizi inkar edecektik kaçkınlığımızla.

Varım,
Ve acılırsa ruhun ve bedenin terbiyesine sebep,
Ben acılarımı,
Ve kendimi,
Anlarımı,
Şimdimi,
Çok seviyorum...

Mehmet Selim Bataroğlu

Ağaç gövdeli yürektaşım

Çoğu ağaç parçası der
Benim gül yoldaşıma
İç dünyamın
Kanayan yaralarımın
Bilinmezlik ülkesine
Gitme cesareti gösterdiğim de
Kurak çöllerime vaha olur
Pansuman olur ciğerime
Nağmelerinde kaybolurum
Tiz sesinin
Haykıran dağ olurum
Bamtelinin
Titreşiminde
Orta telleri
Gülümsetir içimi
Gövdesini kucaklarım
İçimi ısıtır
Parmaklarımı
İşlerim sapına
Gümüş gümüş
Ne düşünürsem
Onu söyler
Yargılamaz
Sorgulamaz
Suçlamaz
Hor görmez
Küçümsemez
Karşılık beklemez
Bu gün nasılsın derim
Seni seviyorum der DO aşkıyla
Sen özelsin der RE makamın da
Hoş görü ve sevgi olsun yolun der Mİ baharın da
Karanlıktan korkma der FA gül bahçesin de
İçini bana dök der SOL darboğazın da
Sana zarar vermem der LA sıcaklığıyla
Kucağıma yat saçlarını okşayayım der Sİ şefkatiyle
İşte öyle güzel benim sessiz ağaç gövdeli yürek taşım

Mehmet Selim Bataroğlu

Ak kara

Ak karaya boyarken yüzümü
Ve tuvale akıtırken sızılarımı
Yanıma çiziyorum
Kelebeklerin özgürlüğünü
Renklendirmeye çalıştıkça
Solgunlaşansa
Dalgalı yüreğim

Mehmet Selim Bataroğlu

Alırım Yanıma Kendimi

Kurtaracaksa beni
Seni sevmemek
Vurulacaksa başım
Son isteğim sorulmadan
Cellat olurum kendime
Yanıma alırım kendimi
Sessizce usulca...

Mehmet Selim Bataroğlu

An

ne fenalardayım
bir bulut uçar yağmur sancısıyla
bir ateş yanar usul usul
elini açar ateş
uşur bulut
arasına sızar kement
senelere yalvarır dün
bir el çeker bir tas suyu
dügüm düğüm boğazında
dügümlenen su üşür
bulut güneşe yakın
güneş titremelerde
hava sert kan eser ruzgar
düş düşünceye teslim
yağmur kelepçeye kaçmış
dün yarınla dost ne muhabbet ne muhabbet
şimdi dün
şimdi yarında
şimdi kendine cellat
cellat kayıp sehpasını arar
şahdamar ipi zorlar
dün yarın
eksik fazla
az çok
keyifle izlenenlere dönüşmüş şimdinin isalaşmış halleri
ortası daralmış çemberin
sorulmasın son isteği
hadi ne durursunuz
onu anı asın
kurtulsun dün yarın
bir ölü doğar anda
bir ölü ölür dün yarında
sen gene uzağa küfür et
hep et
çiftleştir dününle yarınını piç gecelerde
şimdiye inat
ve yaşayan ölüler rahat
korkacak ne kaldıki
astımya kendimi işte
astımya...

Mehmet Selim Bataroğlu

Anlatabiliyor muyum?

Yoruyor beni
boğazımda bekleyen heceler
İstemediğim bir yarış
sen önce ben sonra
Bir anda çıkma uğraşı bütün kelimelerin
Göbek bağımlı arıyorum alnında annemin
kayboluyorum kırıksıklıklarında
çocuk bedenimi sığdırmaya uğraşıyorum
Kirlenmiş kirletilmiş yüreğime
olmuyor
Sığmıyor sığdıramıyorum
korkuyorum

Mehmet Selim Bataroğlu

Anlatamadığım

İlk canıma dokunması ruzgarının
sonra ırmağıma sürüklediğin yağmurun
derenin alabora ettiği toprağımın
denizime düşürdüğü öfkeli izdüşümün
bir dua kadar masum yüreğinde günahkarlığım
ve dalgakıransız kıyılarına vuruşum

ah
sensizliğimi
anlatamadığım yar

kırbaçlanan gönlümün alevine isyan edişinle
yaşlarımı yanaklarımdan eteğini dolduruşun
yüzünden sızar benleşmiş üzüntün bilirim
derin ah çekişlerimi gizleyemedimden

ah
sensizliğimi
anlatamadığım yar

dudağıma tırmanır hecelerin gözlerinden
yanağımdaki utangaç yavruyu sarmalar
kralsız ülke gibi gözlerine sürüklenişim
masumlğuna ek beni kurumadan ellerimiz

ah
sensizliğimi
anlatamadığım yar

Mehmet Selim Bataroğlu

Bahar

Yapraklarını
Sonbaharda
Döktüğünde
Koca çınar
Akıtır onu zaman
Kışa
Bin bir
Ağitlarıyla
Ve yeniden
Yaprak açmayı düşler
En azılı
Kar fırtınalarında
Baharı
Özler
Hep

Mehmet Selim Bataroğlu

Bak Uzaklara

Yüreğine sığın
Fırtınaya yakalanmış
Göçmek kuşlar gibi
Bak! Uzaklara
Ufukta bir gemi varmış gibi
Sabah yıldızına tutun
Akşamdan kalmamış gibi

Mehmet Selim Bataroğlu

Balık Akli İşte...

Öylesine özgür dolaşır ki
Gökyüzünden aldığı
Maviliğin derinliklerinde
Öyle bir hızlı kıvrılır ki
Sanki sonunu getirecekmiş gibi
Bütün denizin
Balık akli işte!

Hep böyle özgürce kıvrılabileceğini sanır. Bir an durur. Ve öyle bir süzülür ki masmaviliğin derinliklerinde... Özgürlüğünden aldığı güçle bin bir renk... Renkdaşına takılır gözleri... Yanlarından kıvrılır usulca... Hep bir yerlere yetişme çabası içinde... Çoğu zaman renkdaşlarıyla doyuruverir karnını... Balık akli işte!
Dar geldiğinde onca derya mavinin kaynağına atar kendini. Çok direnemez. Hoooooop! Yine geldiği yere... Yeni bir dünyayı keşfettiğini sanır hep. Bilmez ki özlemle görmek istediği dünyada rakı sofralarında kederlere unutulmak istenenlere, piknik alanlarında güzel bir hafta sonu geçirmek isteyenlere, ya da rakımı yüksek bir dağ başında zirve keyfi yapanlara meze olacağını!
Balık akli işte!

Özgürlük sarhoşluğunda büyütür
Fosforlarını
.....Pullarını

Elimden nasılda kayıp gitmişti ilk yakaladığımda... Küçüktüm. Hâlâ öyleyim ya! Tuttuğumu sandığım anda kayıvermişti elimden. Daha o zamanlar adını 'nazlı' koymuştum. Daha o zamanlar bile hep içimde bir yerlerde... Bir soru! Bir canlı diğer canlıyı nasıl öldürebilir?
Dedeme sormuştum. Onbaşı derdi bana... Çok severdi beni... Yaşama sevinciydim ben onun için...
"Onbaşı ayakta kalmak istiyorsan, birilerini yemek zorundasın." Hayata açılan ilk penceredim benim... Çoğu şeyin farkındalığına onunla vardım. Uzun zaman parasını denkleştirmeye çalışarak alabildiğim sazımı evin duvarında parçaladığında babam, tıpkı dünyaya isyan edermişim gibi... Dedem çıkagelmmişti bir Hızır gibi. Sanki dağlara siper etmişti kendini.
Onbaşı derdi bana "Hırsızlığı da bil ama yapma! " Uzamasını istemezdi saçlarımın. Sorardım.
"Yediklerin saçlarını değil boyuna, aklına gitsin," derdi.
Odun külüyle saçlarımızı yıkardık. Önünde yürümemi çok severdi. Havadan bahanelerle gezmeye çıkardık. Şimdi anlayabiliyorum tarifsiz bir haz yaşadığını dedecim.
Ayakta kalabilmek için diğerlerini yemek zorundasın derdin ya ben onu yapamadım. Ben senin onbaşınım yine, her ne kadar arada takılıyorsam da, köhnemiş gelgitlerin kancalarına, atıveriyorum kendimi yine, rengini gökyüzünden alan masmaviliğin derinliklerine...

Gökyüzünden aldığım
Maviliğin derinliklerinde
Öyle bir hızlı kıvrılırım ki
Sanki sonunu getirecekmiş gibi
Bütün denizin

Mehmet Selim Bataroğlu

BekleŖen

Öyle ağır ki zamana yenilen anlarım
Var olmaya çalıştıkça
Yeni bir dűřman mı?
Yaratıyorum kendime
Yoksa,yoksa, yoksa...
Kelimeler bekleşiyor şimdi
Boğazımın düğűmlenmiř karanlıklarında...

Mehmet Selim Bataroğlu

Benim Türküm

Ne çok ses kulağıma üfledi bu notaları
korktum canım çekildi yamacıma
ürktüm ıssızlık oldu annem
tünelin ucu şahdamarım
her an daralan hayallerim
buğulanan camın ihaneti
ey türkü
ey ağıt
ey ciğerimi her notasıyla çizen mızrap
yorma parmaklarımı artık

Mehmet Selim Bataroğlu

Bilinmezlikler Ülkesi

.....Çatlayan
Yüreğin dışı vuran damlacıkları,
Bilinmezlikler ülkesine ramak kala..

Yaşanacak o kadar çok şey var ki aslında
yaşadıklarımıza inatla haykırırken
İçine yanacak
O kadar ateş var ki
Közleriyle
Dünyayı yakacak
Bir ben bilirim dersin
Bir de bilemediklerim
Bildiklerimiz sandığımız
Aslında yaşayamadıklarımız
Bildiklerimizse hep
Közleriyle dünyayı saracak olan
Ve kendi maviliğimizin kan bulutları
Yaşamayanca yağmur
Kendini taşıyamaz olur ya bulut
Ve olanca gücüyle
Kendinden vazgeçercesine
Bırakır ya kendini dünyaya
Ayırabilir mi sandınız yürek
Halliyi Halsizi
Gönüllüyü Gönülsüzü
Bırakır kendini
Kendi ağırlığına dayanamadığında
Sormaz ki
Dostmusun Düşmanmısın
Düşünmez ki yağın aslında yağmur değil
Sadece içinde büyüttükleridir
Sevdayla öfke kardeştir diyorlar
Aynı yolun yolcusuymuşlar
Bazen düşünürüm
Bazense hiç sallamam bile
Ama düşündüğüm daha çok olmuştur
Kendime de kızıyorum çoğu zaman
Boşa geçirdiğim onca zamana
Özgür kalabilmek için
Kendimi nasıl feda ettiğime
Nasıl da özgürlük güzel görünmüştü gözüme
Cennet bahçesiydi sanki
Ya sonra
Gördüğüm özgürlüğümden bana kalan
Koskocaman ve hiç bitmeyecekmiş gibi
Önümde duran
Ve aşılamayacak kadar
Yükseklere çıkan kocaman
Bir zorunluluk dağı
Öyle bir dağ ki
Uçmaya çalıştıkça

Zirvesini bile göremeden eteklerine çakılıveriyorsun
Onca yara
Onca acı
Sanki hiç olmamış gibi
Yeniden kanatlanma çabası
Ve her defasında aynı eteklerle vuruşma anları
Çok uğraşırsam
Bir gün
Geçebilirmiyim acaba
Geçersem üzülür müyüm kaybettiklerime
Biliyorum ne kadar hızlı koşsam da hızına ulaşamam
Sen yavaşlayamaz mısın biraz
Anladım
Onca insan varken seninle aynı anda dönüveren
Onlara haksızlık edemezsin biliyorum
Olsun
Sen yine de söylediklerimi unutma
Eğer bir gün sende yorulursan girdabında dönmekten
Belki o zaman yetişir yaklaşırım sana
Onca hızınla niyedir dönüşün
Karanlıklarına hapis olmuşken
Bana da biraz aydınlık veremezimsin
Yarın dediğini duyar gibiyim
Peki ama
Ya yarın olmayacaksa
Ya sen geldiğinde ben gitmiş olursam
Anladım
Karanlık tarlalarım
Aydınlık tohumları ekme zamanı şimdi
Sen yine kendi bildiğin gibi dön
Ama bil ki bir gün senden hızlı döneceğim
Ve o gün sen olmayacaksın
Kendi dünyamı yaratacağım kendime
Sana inat
Sana inat

Mehmet Selim Bataroğlu

BİR BİLSEN

Bir bilsem
bir ulaşabilsem
ağrılarım
merhem
olurdum
sana
iyileştirirdim
kendimi
tutabilsem
elini
elimden
kemiklerim
acıyor
sızıyorum
nasıl
bir
bilsem

Mehmet Selim Bataroğlu

Bir gün

Bir gün biliyorum
Henüz doğmamış
Karanlık değil
Sevdamin şehrinde sokaklar
Bembeyaz günün aydınlığı
Sarmaşıklaşmış içinde
Sevdiğim midir? Yoksa
Doğacak olan gnm
Kırmızı başaklı
Tenhalarımın sıcaklığında

Mehmet Selim Bataroğlu

Bir İsm'e Muhtaç Şiir

içimin sesi kıslmış bir nara
heybeti ateşe yalvarır
yak ama üşütme
düşlerimi saran alev ölüm üşümüşlüğü
gülümsemelerim uzaklara muhtac
gidenler hep sevdiklerim
her giden ayrı bir ölüm
usul usul ölüyorum
gördüklerim gözüme çapak
acıyor donuk bakışlarım
aranızdan geçip giden suretim
şizofren aşkın mektubu
içinde kurbanına verilen
bir dilim ekmek merhameti
ustasın ya
hadi kurtar beni
kurtar ki
ölsün acıların..

Mehmet Selim Bataroğlu

Bir Kaşık Aşk

Sonsuz
yerleşip kaldığım
gözlerimin nemi

Gemimin rotasını
hep sana çeviren
...fırtınası cansız deniz

Bir kaşık aşkta
boğulmak varken
yaşamak ne garip...

Mehmet Selim Bataroğlu

Boşluk

Sahibi olmayan düşlere demirlediğim gözlerinin kıyısı limanım...

Mehmet Selim Bataroğlu

Buz Kırıklarım

İçime düşürdüğün buzlu bir alev topu
ateşinde pişiyor buz kırıklarım
senli olan öteki yarımı üflürüyor bize
dağ yüreklim
üzülmelerine isyan edişlerim olaca hep
ve kendimi de tutup
ateşe atmalarla olan pişmişliğim
senin gibi muazzam olacak

Mehmet Selim Bataroğlu

Cennet Yüreklim

Parmaklarımın ucunda gizledim hep,
Önüne sereceğim, kırmızı halılarını yüreğimin.
Uzattıyor, dokunuyordum.
Gizlerime, gizlediklerime.
Bir varsın, bir yoksun...
Bir dağsın, bir yoksunluğumsun...
Yoksunluğum, kendimle savaşlarım oldu sonra.
Seni, kendime anlattım.
Anlatamadıklarına da, anlattım
Dalgalarımın köpüğü oldun, denizimin.
Oynaştın, sebiler gibi çakıl taşlarıyla
Bir bir topladın yüreğinin taşlarını,
Kocaman deryanda kaybettin,
İnce sızlayan iniltilerini de.
Derinliğine bıraktın acılarını,
Güneşin sıcaklığını bekledin hep,
Isıtmayacağını bile bile,
Onca derinliklerde.
Ama bekledin...
Güneş olmayı aklından bile geçirmedin.
Sıcaklığında erimeyi göze alamadı,
Vurgun yemiş yüreğin...
Sen, sakın üzülme, üzülme...
Senli güneş de doğacak bir gün.
Mağaralar gibi inleyen,
Dağlar gibi haykıran,
Başını taşlara vuran derenin,
Sessiz haykırışında bulacaksın kendini
Ve ben cennet yüreklim...
Şana, o en bildik notalarım ile sesleneceğim.
Üzüldüğümde de üzülme sakın.
Bilmediğim türkülerde, sana seni söyleyeceğim.
Bilmediğim notaları, besteleyeceğim sana.
Cümlelerini kuramadığım, sözler yakacağım sana.
Ve kendimi, kendimle sunacağım sana...

Mehmet Selim Bataroğlu

Çatlak Kova

Kalabalıklar içinde
sade
sessiz
isimsiz
ürkek
masmavi
içine boşalırcasına akan ışığı
görebilecekmiyim
duyabilecekmiyim
sabah ezanında kendini mevlaya kaptırmış
semaları delip geçen o müezzinin sesinden sesini?
kurak çöller ortasında mevlasına yakaran
ayağını yere vurmasıyla ibrahimin
kaynağına kanamasına
kanayabilecekmiyim
aynaya baktığımda
yanımda gördüğüm resmi
netleştirebilecekmiyim
kuyruğuma eklediğim halkalarımı
sulayabilecekmiyim
zengin bahçesinde yaradanın
var gücüyle açmaya çalşan
çiçeklerini sualayan
çatlak kovalarından
biri olabilecekmiyim
karanlığı kucaklayabilecekmiyiz
kayan yıldızlardan korkmadan

Mehmet Selim Bataroğlu

Çıraklığımın Ustalığı1

Esasen iyi düşünelim iyi olalımdan ziya de
ki elbette olumlayarak düşünmenin
pozitif katkılarını küçümsememek lazım
lakin minnacık bir evrenin içersin de
ondan daha büyük sorunlar varmış gibi yaparak
bir illizyon da geliştirmeye gerek yok
hulasa olan olur
var olanla savaş
akıl karı değil
cahil sorumsuzluğudur

Mehmet Selim Bataroğlu

Çiğ Düşmüş Maviliğim

İçinde yaldır, yaldır yanan alev var
Kıvılcımlı düş bahçeleri
Kara koyunlu çoban dağları
Kimildamadan uçuşan yürek parçaları
Kıvrımlarını koruyamazsın ince düşlerinde
Ve kızılca kıyamet koparsa döngüsünü yakalayamadığın
Yaşamın en kırılğan
En bedbaht
En çiğ düşmüş maviliğinde
Kalakalmışlığının döner kırmızılı faytonlarında
Soyutla somutu yakalama yakalanmışlığında
Güne merhaba
Demeye kıvılcım çıkarma
Üzülme
Seni seviyorumu yolla karşı dağın eteklerini
Karşılık vermeyecek belkide sesine
Ve şimdi
Ben
Seni seviyoruma ses vermeyen
Karşı dağ olma düşlemlerindeyim
Kendince
Belki küçük
Ama yürekli dağlara gebeyiz
Ve biz karşı ki dağ olma yolunda boşluğa yolladığımız
Seni seviyorumu
Karşılama cesaretindeyiz şimdi
Şimdi
Seni seviyorumu kendimizin
Karşılama telaşı içinde var olacağız
Bir o dağa bir bu dağa
Nefessiz kalma olsa da bedeli
Kendimizi seveceğiz hep
Kararmış bulutların aydınlığında

Mehmet Selim Bataroğlu

Çizgi

Bir çizgi var
o çizgi sarmaşık gibi bacaklarımdan yukarı
bir gömleği yırtıp parçalayıp
atasımın geldiği çizgiye giydirilmiş
düğmeleri koptu kopacak sığılmıyor içine
hatta içinde dönölüyor kolları arkaya geliyor
o zamanda deli gömleği
ama tutup bir yere götürenide yok..

Mehmet Selim Bataroğlu

Damla

Sayılmayacak kadar
Çoktur değil mi?
Yağmur damlaları,
Kuraklığına düşer,
Hepsi birer,birer
Adresine gidecek mektuplar gibi
Hiç beklemediğim anda
kuraklığıma düşen yağmur damlam
Damla damlasın
Yoksunluğuma yaradan ustalığıyla işlenmiş...
Başkasın sen
Çok başka...

Mehmet Selim Bataroğlu

Dilek Ağacım

Hiç bir dilek tutmadım
çözmek için bağlanmışlığımı yüreğimin
ruşvetini vermediğim sevdalım
dilek ağacına asmadım kendimi hiç
kendiside olmadım dileğin asla
bir ben oldum bir sen oldum
üzerime takılmış
onca dilek kurdelesinden
sıyurdım da kendimi
sana düğümledim kendimi
dilek ağacım...

Mehmet Selim Bataroğlu

Dilenci Düşlü Çocuk

sana dilenmeyi öğrettiğinde düşlerini;
çok küçüktün daha ninnilerin masumluğunda.
yolunu şaşırılmış dikenlere sakladın düşlerini
bir yanını sen, bir yanını ben tutacaktım.
üzülme be dilenci düşlü çocuk.
üzülme.

dizi dizi sıraladın kendini sığ sayfalara
uzak baharlar gibi kendini not düştün,
baloncuklara doldurdun düşlerini sabun köpüğünden
yere vuran her baloncuk
kapısını açtı sana dilenmişliğin de yeni düşlerinin.
ürkme be dilenci düşlü çocuk.
ürkme.

zifiri karanlığa çakmak çakımı kıvılcımlar döktün
ve sen en zifirisinde yap bozu öğrendin karanlığın,
sağa çektin olmadı karanlığı, sola çektin gene olmadı.
düş de kurulurmuşmuş hiç kaçak siyahların toplamına.
kurulmaz be dilenci düşlü çocuk.
kurulmaz.

isyan etsende koca koca haykırışlarla bulut bulut
gülümseyemesende dilencilliğini düşündüğünde kendine
ve sen taparçasına sarıldığın bebeğini bile dilenci
ve sen onca düşü dilinin ucuna getirip de ezmedin mi be çocuk.

düş kurma sen be dilenci düşlü çocuk
artık kurma..

Mehmet Selim Bataroğlu

Duydun mu?

duydun mu?
geceye bir martı taş attı
duyabildin mi?
karanlıkta çıkardığı sesi
ya seni ferahlatan ruzgarındaki acıyı
bir düğüm attı denizine bir balıkçı
fırtınaya yakalandı gemin rotasız
küreklerini unutmuş filikalar
soğuk buz tutmalarla
alabildiğine pazarlıkta
sıyrıramadı kendini buluttan güneş
soğuk ısıtıyor bütün ışınlar
kötürüm acılar okşuyor yüreğini
son nefesine sakladıklarını sallıyor
zamana kurduğun
salıncağın
hiçlik ruzgarının pençesinde
beyaz tenli baharın
ipleri batıyor salıncağının
boşluğunda salladığın yalvarışlarına dikenli
rengini güneşten alan tüm varlar
siyah beyaz
beyaz tenli bahar gelmeyecek artık...

Mehmet Selim Bataroğlu

Düş Ülkesi

Ekilmiş bir,bir mayın tohumları tarlana...
Parçaları vuruyor yüzüne...
Attığın her adımda,
Yüreğinin kan hıçkırıklarıyla,
Bakışı pek,
Duruşu emin,
Yüzü güleç,
Yürürsün sonra yerindeymiş gibi ayağın,
Hiç bir şeye aldırmadan,
Düşlerinden aldığı güçle parçalanmış ayağını,
Başka bir patlamayla yerine koyuverir yüreğin,
Her atışında adımını,dört bir yanını sarar,
Üzerine kan damlamış papatyalar;
Yine aldırılmazsın! ..
Koşarsın ayaklarıyla yüreğinin,
Her hücren bir düş olur,
Sevgin seni ayaklandırır,
Her hücren bir ayaktır sana artık,
İçinden bir sen çıkıp ona sarıldığında,
Bir sızı sarar içini dayanılmaz arzularla,
Yürürsün bir süre daha kendinle,
Ayaklarının olmadığını ve asla yürüyemeyeceğini kabul etmez! ...
Eksiksizdir yüreğindeki bedenine ona göre çünkü,
Koştüğünü sanır hızla papatya tarlasında ülkesinin,
Yalnız bırakmaz kendisi kendini sıkıca sarılmış,içine içi geçmiş ...
İki sevgilinin parmaklarının birbirine kenetlenişine inatla sarılmış.
Aynı yerde durduklarını söylemez ona,
Kan gözyaşlarının içinde cebelleştiklerini diyemedi...
Söylediğinde! .. Öleceklerini biliyordu...
Rüzgarla yarış edercesine uzanıp gittiklerini sanırdı.
Yüreğini bedenine ilişti sonra ölmeyi göze alarak,
Atışında her adımını içini parçalayan iniltileri diyemedi.
Göremiyorum papatya tarlasının üzerine saçılan tohumlarını;
Sessizce çıktı içinden yarım kalmış bedeniyle,
Yürek bir yanda, beden bir yanda,
Bakışları değdi birbirine yumuşakça,
Kanla yoğrulmuş papatya tohumlarının kayganlığıyla,
Son bir gayretle sarıldılar birbirlerine,
Ben bana gülümsedim sonra,
Kırmızıdır o yüzden papatyaların tohumları düş ülkemde...

Mehmet Selim Bataroğlu

Elma kurdunun vatani

ELMA KURDU

Elime alıp ısırđımda
Önüme çıkan elma kurduna
Nasıl
Kızabilirim,
Bendim çünkü
Onun yurduna bıcağı saplayan
Karnını doyurmak içi tüm çabası
Yani ekmek kavgasında o da bizim gibi
Çürük der kesip atarız
Koskoca bir imparatorluğu kurtlandığında
Ve bizim için sadece atılacak zararlı bir şeydir
Elma kurdunun vatani.
Özgürlük deriz hemen
Evet, evet kurtuluş savaşı deriz adına
Böylesi bir durumla karşılaştığımızda
Belki içimize bakmak zor gelir
Ama gülüm
Aynaya da bakamazmıyız.
Korkmasak içimizdeki elma kurdundan..

Mehmet Selim Bataroğlu

Gece

Musallat olmuş,
Fırtına gecenin başına yine,
Hey gece! ..
Birazdan karıştıracak,
Bulanıklığında bizi birbirimize desene,
El avı arayışlarımız...
Şimdi bir de çamuramı bulanacak.
Sürüklensek mi?
Hiçbir şeye aldırmadan.
Uzansak mı?
Küçük derelerin toplamındaki kolundan deryanın koynuna,
Takılsak mı?
Karıncaların balkonunda kurumuş ağaç dalına,
Kaçsak mı?
Yoksa gök gürültüsünden korkan çocuğun ürkekliğiyle,
Yoksa buluşsak mı?
Küflenmiş ekmeğin kuruluğunda.
Heeyyyy gece! ! ! konuşsana...
Bir çadır kursana...
Göçebe ruhuma damlalanmış karanlığında.
Ulan bir seni cesaretli bilirdim.
Sende korkak çıktın...
Onlar gibi sende sevmedin beni
Sevmedin...

Mehmet Selim Bataroğlu

Gece Kılıklı Yalnızlık

Kılık değiştirmiş haliyse
yalnızlığın gece,
sözde karanlığa
karışmayı vaat ediyorsa,
bir değil on evren dolusu kalabalık
doğurtturacak bize yalnızlığımız.
yalın bir iz düşürecek
hep geceye,
arayışların en üretkenleşmiş haline
duşmandır oysa aydınlık kılıklı yalnızlık.

Mehmet Selim Bataroğlu

Gecenin Koynunda

Gecenin koynunda saklıyorum kendimi,
Bebeği oluyorum zifiri karanlıkların,
Sokak lambası oluyorum,
Karanlık sevdalara yanıyorum,
Karanlığın aydınlığını arıyorum
Yakamozlu Őhrimin
Denize yansıyan ışıklarında
Ve seni
Karanlıklarımın aydınlığında seviyorum...

Mehmet Selim Bataroğlu

Göçebe Düş

Bir düş kurarım

Sokağıma düşen
Yağmurlarımda tek tek
Bölünmüşlüğümü bölerim

Yüreğimin göçebe ambarlarında,
Özlemdir
sılanın
Acımtırak giz fırtınası
Ve devrilense
dost ağacının narlaşmış düşleri

Çiziğiyse yüreğin
derinlerine inen
Ve tutamıyorsan
yüreğinin dost ellerinden
Devrilsin bırak

Bırak güneşe gövdeni

Yeni doğumlar acı verecekse
Acı, kül rengine döndürecekse dallarını
Devrilecekse dost ağacın

Filizlerini koruyuşun olsun anne şefkatin...

Mehmet Selim Bataroğlu

Gölgeli Aşk

arkasında bıraktığı gölgesinden dolayı
insan kızabilirmi güneşine,
o hep en sıcacık doğallığını yollamazmı
arkasındaki golgeyi düşünmeden,
üstelik gölgesiyle ne biçim kavgalıyken insan,
güneş hiç küsermi,
yılların aralığından
çekip almazmı kendini gölgesinden,
ne çok parıldarsın ey sıcaklığın hazinesi,
ya erirsem
ye üşürsen gölgemden
senin hep bir güneşin olmalı
gölgesinden sıyrılmış...

Mehmet Selim Bataroğlu

Gözdüşüm

Kaptanı yalnızlık olan,Bir gemiyim,
Kıyılarına yanaşan...
Hüzün içinde yüzen gövdemin sancısı,
Ufkuna muhtaç...
Peşimde fırtına acemisi,
Filikaları küreksiz tekneler...
Kırpık dokunuşu kısalığı,
Demir attığım her liman...

Mehmet Selim Bataroğlu

Gözlerin

Hiçlik sürüsüne saldıracak kadar
Korku yaydığı yoksulluğunun cesareti,
Bilebilirmi uzaklara yaptığı yolculuğun
Cesaretine giydirdiği ölümlü,
Ayak izinin toprağa bıraktığı tohum
Son nefesle aynı boyda,
Hangi yağmuru ikna edeceksin de
Dökülüverecek gözlerine hapsettiğin rüyalarına.

Mehmet Selim Bataroğlu

Gölmek mi?

Unuttum çok zaman oldu.
Yüregimi yüzüme anlatamıyorum Can! ..
Yaram derin,
Yaram kızgın bir alev,
Kendime yakalanıyorum hep
Gölümsemeye çalıştıkça
Bir nehir kenarında suların
Azgın ve bir o kadar çılgınca
Süzölüşünü izliyorum
Kıskanıyorum Can! ..
Kıskanıyorum.....
Yüregimi sal eyledim
Nice geçilemeyecek
Sulara,
Sulara hiç kızmadım salım devrildiğinde
Kahpe bir taş yürekti
Canımı yakan
Bütün uğraşım şimdi
Sevgi ve hoşgörü denizine açılacak
Bir dal yakalayabilmek
Ben gölmeyi çok severdim
Can! .. Çok severdim
Taş yüreklere inat
Son nefesime bedel olsa bile
Gölmeyi yeniden yüzüme katık etmeliyim
Bunu yapmalıyım Can yeniden.....

Mehmet Selim Bataroğlu

Günah

uyuşturucusu bal olan bir günahın
kanatlarına eklediği
deli cesareti uçuşlarımın
içinde kaybolduğu
sonu sen olan evrende
korkusuzca süzölmeyi
sevmeyi seviyorum

Mehmet Selim Bataroğlu

Güneş Bakışım

Dondurdum gözümün ekranında resmini
ağrısını dindiriyor güneşin bakışım
aşkını haykırıyor ay aydınlığıyla dünya ya
hangisine baksam sadece onlara parlıyor yıldızlar

senin içinde olmadığın kareleri görmüyor gözüm
birinin diğerine minneti yoktu oysa
birinde olmayınca resmin bazen
gözlerimin kavgasına bile vesile oldun. ne güzel..

sen ey gözlerimin kavga etmesi
sen ey karanlığı ışığınla yaran
sen ey bilinmezliklerimin bilineni
sen hep varlığıma anlam kat anlamlılığınla

olurmu...

Mehmet Selim Bataroğlu

Huzur

Arayarak zaman kaybirdir
o na bir isim bulmak...
nasılda akıla ziyan...
çalınmış zamanların pençesine
sıkışmış mağara inlemesi...
nasılda gözyaşına ziyan..
ne meşakkatlidir oysa
suyun öte yakasına
ilişmiş huzurun yüceliği...
nasılda bize has...
ustaya çırak
çocuğa anne
çöle yağmur
ruha beden
kalbine sükut
kuşa kanat gerek.
...bana ise en çok sen gerek...

Mehmet Selim Bataroğlu

İçindedir Gözlerinin Dost

biz gözlerinin içine bakarız dostlarımızın
okunası ne varsa oraya gizlenir
yada saklanılır...

Şifresizdir oradaki veriler
Gören gözlere has
Saftır
En temizidir
Yalanı gizlemez içinde
istese de gizleyemez ki...

önce alenen sığdırılır kucağına ne varsa
En saf halidir ya da çocuksu
evreni çevreleyen duvarlar örülür sonra
ne kadar dirensen de her direnmen o duvara bir taş olur
kendi hücreni kendin öfersin
öğretilen saçma sapan dünyevi öğretiler
adı altında

kırık bir düş olur yankılanan duvarlarda
sığ limanlara sığınırsın
kaçamak bir yaşam kalır ellerinde,
gün, dündür artık
yol uzak

haykırıştır suskunluğumuz çağlayan ırmaklarda
güne düşen bir çığ olur güneşimiz
ellerimiz kenetli bir birine
yaşamak dostluğu,
kanımızın son damlasıyla

m.s.bataroğlu ve B.yağlıbasan'ın dostluğu yazıya dökmüş halidir.

Mehmet Selim Bataroğlu

İçine dalgalanan öylesine bir yürek işte

Sol koluma başka bir ağrı saplandı bu akşam
Kim bilir belkide ölümcül bir nidanın ayak sesleridir.
Eğer bir gün gidersem,
Kendimide götüreceğim,
Sessizce sedasızca,
Her defasında kendime verdiğim sözü
Kerelerce kendim çiğnemiştım.
Tamam
Bu defa tutup kulağından oturtmayacağım.
Hapsetmeyeceğim
Yüreğimi
Bir kez olsun kendine bırakacaktım kendini
İki yaren gibi konuşurduk
Sırnaşırdık
Oynaşırdık
Sevişirdikte
Cilvelenirdi her defasında
Elimden kurtulmak için
Uyur gibi yapar
Uyumamı beklerdi.
Gör bak derdi;
Bir gün seni uyurken yakalayacağım.
Yüzümü çirkinleştirir kızmaklı olurdum
Bak küçüğüm derdim
Ateşlere atarlar seni
Yakarlar en derinlerini
Gel sen beni dinle
Kimse zarar veremesin sana
Bir gün bende kapıldım yüreğimin rüzgarına
Gönül deryamda
Yeni bir çağlayan inse etmek için
Tamam dedim
Sen kazandın senin dediğin gibi olsun
Kapısını açık unutmadığım
Aksine kendi ellerimle
Ardına kadar açtığım yolu
Adımlamaya başladık
El ele
Kol kola
Diz dize
Sonra bir gün
Çığlık çığlığa
Nefessiz kalırcasına bana köştüğünü gördüm
Binlerce teşekkür ettiğini şuan gibi hatırlarım
Ve deryaya dönen göz yaşlarını da
Hey can!
Sen niye ağlamıyorsun
Sonra dedim can sonra
Elbet benimde ağlayacağım zaman gelecek
Biliyorum hep seni ağlattım
Belki bir gün
Bu yükü omuzlarında alacağım

Ne pahasına olursa olsun
Beni duymadı bile
Çocuklar gibi
Bir sağa
Bir sola
Volta atarak bir oraya bir buraya koşuşturuyor
Sanki bütün patika yollar
Birden deniz gibi oluvermişti.
Bir kez olsun kolundan tutmamaya karar vermiştim.
Öğrenmeliydi,
Maskeleri,
Çirkeflikleri,
Masum görünen,
Sahte yürekleri,
Hem izin veriyor...
Hem de dua ediyordum bir yandan,
Ne olur Allah'ım ölü gelse de ağlayarak gelmese diye...
Zaman içinden,
Zamanlar geçti,
Büyüdü güzelleşti.
Kocaman bir insan kanlı olmuştu.
Bazen takılırdım.
Hey cannn yürek taşından ne haber derdim
Yüzündeki ifadeyi görünce,
Tamam can derdim anladım.
Sen bir başka güzelsin şimdilerde,
Ve ben yine dua ederdim.
Aslında ben hep dua ederdim.
Başkası da elimden gelmiyordu zaten,
Zaman köprüsün altından
Milyonlarca an su damlacıkları halinde geçti.
Bizim can,
Hala şen şakrak,
Hala bebiş,
Hala deli,
Hala uykusuz,
Hala haylaz,
Yaşasın istedim.
Bunu da bilsin istedim.
Çoğu darbeleri ona hissettirmeden
Ben aldım üzerime,
Bir kez olsun yaşasın istedim.
Yaşadı yaşadıkta
Devamında bir gün
Odasına çekilmiş
Bir iç çekişi duydum.
Önceleri bir şey sormadım.
İniltiler artıkça dayanamaz oldum.
hey can ne oldu sana dedim.
Ayağa kalkamadı bile,
Öylece yığılıverdi oturduğu yere
Kucakladığım gibi yerine koydum.

Kulağından tutmadım.
Küçümsemedim.
Boğazını
Sıkmadım.
Hep senin yüzünden diye bağırdığını asla unutmam
Hey can ben ne yaptım sanan dedim.
Beni bana bıraksaydın
Ben nasıl yapılacağını
Daha iyi öğrenirdim dedi
Ama can!
Aması yok dedi yürek taşım kolunu incitmiş
Önemli değil demişsin
İnsanız demişsin
Neden
Önemliydi
Demedin...
Senin kolunu inciten
Benim yüreğimi dağlayamaz mıydı
Bunu nasıl görmezsin.
Haklısın dedim can!
Anladım ki ağlama sırası bendeydi;
Sardım sarmaladım yerine koydum.
Kapısı ardına kadar açık,
Çıksın isterim.
Yine koşsun isterim.
Biliyorum ki!
Bir başına kalmış ağlamaklı
Başı ellerinin arasında dizleriyse başına destek
Bir kaç zaman oldu baktım ne suyuna nede yemeğine dokunmuş
Can dedim kapını açık bırakacağım,
Sanki kıyamet koptu kaapaaaaaaaaaaaat!
Günlerdir hiç dokunmadığı suyunu bile uzaktan verebiliyorum artık
Yanına yaklaşamıyorum bile...

Mehmet Selim Bataroğlu

İki yüreğin uyanışı

İçinde bir sancıyla uyandı o gün...
Teknesinde son kırıntılarını kazıyordu yüreğinin.
Verdiklerini hiç hesap yapmadan vermişti.
Alınıp gidilenlerin geriye verilmeyeceğini düşünmedi hiç.
Geriye almayı düşleyerekten takılmadı hiç bir düşün peşine
Olanı istedi hep;
Ne bir eksik,
Ne bir fazla.
Yaralarından sızan kanı,
Örttü yüreğinin topraklarıyla.
Bir derenin akışında yosunlaştı göz çukurları, yaşlarıyla...

Belki yüz sene geçti, belki bin sene...
Kıpırdamayı göze alamadı yorgun bedeni.
Önce bir ses duydu ufkun ucunda,
Tünelin ucu gibi bir bakış hissetti sonra.
Aynı yere bakmaktan kilitlenmiş boynu çatırda önce,
Doğruldu cehennem ağırlarıyla bedeni.

Yaklaştıkça büyüyen göçmen kuşlara ilişti paslanmış gözü.
Ahenkli kanat çırpmalarını izledi.
Olmayan bir kanadına taktı onları.
Paslanmış gözleri yerinden çıktı.
Sürünün en arkasında yürek şeklini almış,
Tek kanatlı yüreği görünce...

Can havliyle dayandı kendine, ellerini havaya kaldırdı.
Ben buradayım bak, buradayım, gel, buradayım...
Yalpalıyordu kanadı yürek pırpırının.
Başını çeviremedi üstünde daire çizdiğinde,
Omzuna kondu usulca...

Kanadı olmayan yanını yasladı boynuna,
Yoktu iki sininde bir kanadı...
Huzurun damlaları yağıyordu üstlerine,
Şimşek çakımlarının ihtişam ve aydınlığında;
Gamzelerini katık etti gülüşüne sonra.
Bebek doğumu gülümsettiler bulutların üzerinde,
Korkmadan...

Mehmet Selim Bataroğlu

İpsiz Uçurt(ma)

sımsıkı sarılmış ipine
uçurtmanın ellerim
kurtuluyor mu ne uçurtmam elimden

nerde bende o cesaret ki
dönüp bakabileyim
kaybetme kaybedilmenin korkusu

can damarına sinmiş

nefesim kesilir
beter üşürüm
ölümse çiy olur
herkesten önce
ürkütür çiçekleri

ellerim uçurtmanın ipinde

Mehmet Selim Bataroğlu

İzdüşüm

Mana ve Madde alemi
iki sinir ucu aralığına sıkışmış
son nefesin ne renk olduğunu
sen nerden bileceksin
ya da karınlığın içine gülümseyen beyazlığın
izdüşümüne dönüşmüş büyüdükçe küçülen
hayallerinin zamana yenilen
gereksiz güç gösterilerini
gidene tutunmakmı tılsım
yoksa kalana gömülmek mi
belki de gücün yettiğinde kaçmaktır ustalığı...
en son taşı en çok günahı olan atsındır belki de
isanın en günahsızına inat.
günahsızsan git burdan
ilişme gözlerime değen mafyalaşmış nuh tufanına...

Mehmet Selim Bataroğlu

Kadınım

Bir yürek,
hani kuş misali,
uçurum tedirginliği atışında
üstaca manevralarına gizlediği narası
bir kalp atımı ki henüz kuluçkada
yorgun esen ruzgara emanet
çirpınarak çarpan kanadım sen,
uçuşlarıma özünden akan
keşiflerin var edenlerim.
iyiki varsın(larım)
kadınım...

Mehmet Selim Bataroğlu

Kar Düştü Bahara

deniz gülüşlüm
yosun bakışlım
dalga yüreklim
gelgit dudaklım

kar düştü bahara
kor düştü yüreğime
içime bir ben düştü
hani sen çıkaracaktın
hani söz vermiştin.

yoksa derinlerdeki karanlığını mı keşfettin.
kimbilir belki kaybolmak sevindiriyordur seni
içine düştüğün kuyunda
hiç bir şey mutlu edemeyecek
ne seni nede beni
bedenimi aldım senden
sende benden
saçlarımı yoldum da
yine de alamadım beynimdeki seni benden
uçurum şelalelere akıyorum
ve boşluğunda sallanıyorum
kabarcıklarına tutunduğum suyun.

çağlayan oluyorum sana
kan akıyorum kendime
ufalandıkça kayboluyorum
hücrelerimin azgınca parçalanışını
siliyorum göz yaşlarımda

deniz gülüşlüm
yosun bakışlım
dalga yüreklim
gelgit dudaklım

sen beni ben seni yaktım.....

Mehmet Selim Bataroğlu

Kara gece

Kara gecelerle,
Sileceğim gözyaşlarımı...
Ay karartılı karanlık sokaklarda,
Arayacağım gölgemi...
Ansızın kayan yıldızları ısıracağım,
Acımadan...
Açmamış güllerime,
Açmış güller takacağım...

Kanatlarımı takmalıyım artık..
Mehmet Selim Bataroğlu

Kare Kökünü Buldum Sevdanın

Beyazını buldum,
İçindeki karanlığın.
Beyazımla kardım,
Siyah ettin...
Dikeninin acısını hissetmeden,
G l n  tuttum,
G l mle g l mleştirdim,
Diken ettin...
Sisler sokağında,
Sissiz berraklığını gördüm,
Dalgalarımla kardım,
şimşek aktın...
Hızlılığına aldırmadan dönüşünde dünyanın,
Uğultulu seslerimle sarmaladım,
Kiyamet ettin...
Taşlarını s kt m yüreğimin,
Ay yüzlü gecelerde,
ocukluğumla ocuksulaştırdım çocukluğunu,
Mendebur bir şey ettin...
Yaşadıklarımı yaşadıklarınla,
Bulutladım, yağmurladım, fırtınaladım...
Ben,
Ettim...
Yeniden,
Doğmuşçasına...

Mehmet Selim Bataroğlu

Kekeme Ruhum

En parlağından süzölüyor sevgiyle bakışın,
bedenim kekeme ruhumla karşılama telaşında
sevgiye sevgiliye bakışını.
emeklemelerim ağlamaklıydı sensiz,
anadolu da bir köy mezarlığına
olan özlemi gibi nazımın,
İçine göm beni.
Yanında olsun yeter ki
dövölmüş sövölmüş yüreğim,
yüreğin olsun bütün günahların şeytanına inat.
soluksuz kalmayı katık etmiş kendine
senli bir güne doğmayı kalp atışına bağlayarak.
öyle ki sevdim öyleki...

Mehmet Selim Bataroğlu

Keşke

Neredeyse ölüme deliren uykuma
bir cıt hüznün yetti bu sabah
mahsensiz kulübemden sızan ışık
ne gündüze ne geceye tanıdık
yüreğinin kilitini açan anahtarım
dilsiz
sensiz
sessiz
ah
keşke
bu kadar sahipsiz olmasaydı
uyanınca uyumak..

Mehmet Selim Bataroğlu

Kır çiçekleri

Kır çiçeğine yalvarmaklıyım
gece sürer sefasını
karanlık kırıntılarımda
gün ağaracak
gün gülecek
gün bitime yakın
gün günlerime yabancı
uzak ufuklar uzanamadığım bir ben....

Mehmet Selim Bataroğlu

Kırık kanatlı karınca

Adımı kendimden aldığım da
Çok şey kaybetmiş olarak
Başlamıştım aslında yaşama
Ve çok geçmemiştii üzerinden
Her şeyin bir bedeli olduğunu
Öğrendiğim de...
İsteklerin bitmek tükenmek bilmeyen
İçine yanırlarını da öğretmişti bana yaşam
Oysa öylemi olmalıydı
Korkmalımıydık...
Çürümek için değilmiydi;
Yüreğimizi dağlara vuruşumuz
Evetle
Hayırın
Anlamının aslında aynı olduğunu da öğreneli çok olmamıştı
Biri istemektii diğeriyse istememek
Yani sonuçta hep bir isteyen yok muydu?
Sakız etmiştik ağızımıza
Sorgulamamayı
Yargılamamayı
Çenemizi hissetmemeyi hiçe sayarak
En başından sızısını en derinlerimde
Hissetmişim hor görülmenin
Ürkekliğimde,
Korkaklığimde,
Ondan şimdiler, de
Her defasında...
Kendimi sınırlı sınırsız atıverdim.
Yüreğin masum kucağına;
Ve kahretsin ki!
Her defasında kanadı kırık kuş misali
Diğer kanadımı da aldılar benden
Bi kanadım kırık değilmiydi? Zaten,
Varsın diğeri de olmayı versin
Ama bilin ki bu yürek kanatsız uçmayı da öğrendi.
Bebektim bebeğimi kaybettiğim de;
Bir bebeğim daha olmuştu sanki
Sanki ben doğmuşum yerine,
Ben hayat bulmuşum yokluğunda...
Ve kendime yetmeyi de bu sayede öğrendim
Velhasıl kimse kızmadı bana oyuncaklarını topla diye
Aslında çok şey öğrendim hiçbir şeyi öğrendiğim kadar
Çoğu zaman...
Büyümekten mi korkuyorum;
Yada büyümek mi? istiyorum diye sorduğum çok oldu kendime,
Unuturum kendimi dalarım yüreğimin okyanuslarına sorarda sorararım
Aldığım cevaba da hiç bir zaman kızmadım, kızamadım...
Evet ben büyürsem ölürüm
Bırakın ben hep
Çocuk kalayım
İçime dalgalanayım hırçınca delice umarsızca
mısrararımda olduğu gibi...

Mehmet Selim Bataroğlu

Kırık Yaş Şiiri

Büyüttüğüm çiçeklerin soğuk kokuları
Kış güneşine saklı
Amansız çare dileyen gözleri gördükçe
Kitap sayfalarında
Yazarı olmaktan korktuğum biyografiler
Havale edilmiş kalbime
Son kırk yılda ki kimsesizliğim yoksulluğum
Suretimi sonla başlatıyordu herşeye
Başladığım yer uzak değil..

Mehmet Selim Bataroğlu

Kimim Ben

Uğruna ne savaşlar vereceğin
bir zindan kapısı bekçiliği
kursağında yutkunamadığın,

Yutkunmak gözlerinin yaşına
anahtarsız paslı bir kilit yorgunluğu,
el oldun var git yoluna dilsizliğin

Hiç olmadığı kadar
keskin yüreğinin tortusu
akıp giden şelalere gözyaşı ağıdın...

Ve cesaretin var git yoluna çaresizliği...

Mehmet Selim Bataroğlu

Kimlik

Çocuksu yılların gülümsettiği
resmine dökülür
acemi bir sağanak
Uzun yolların sonu kadar yorgun gözleri
hücum emrini verir askerlerine zaman
buğulu düşler
diş yarası acılığında

her isyan denk düşer
bir enkaza
kıyamet senaryoları yazar
tuz la buz olur
tüm kimlikler

kaynağına inemediği suyun
fokurdaması da
yok sayar onu
kolayımı
ustalıkla
bir denize dalga olmak

ya da denizi olmayan bir diyara
dalga olmak

adil olmayan
ölümsüzken
gözlerinin sahilinde
kaybolmak

Mehmet Selim Bataroğlu

Masmavi

Yüregimi
yükledim
bulutuna...

Masmaviliğine
bıraktım
kendimi
gökyüzünün...

Başım
dönüyor
bedenim
ruhumun
semazeninde...

Mehmet Selim Bataroğlu

Mesafeler

Mesafeler;
Uzun yada kısa...

Mesafeler;
Yaşamı güzel kılmak için, özlemi katık etmişler kendilerine...

Mesafeler;
İki elin kavuşabilmesi için, var oldular hep...

Mesafeler;
Aslında, yakınındakileri görebilme fırsatı...

Mesafeler;
Heyecanı katık eder, insanın bütün hücrelerine...

Mesafeler;
Küçük bir ceylan yavrusunun,
Düşe kalka anasının memesini emme uğraşı...

Mesafeler;
Değerbilirliğin ilk tek anahtarı...

Mesafeler;
Dumanlı tohum eker dağlara

Mesafeler;
Hayal kurmanın tek yolu...

Mesafeler;
Tutkunun içselleştiği tek yer...

Mesafeler...

Mesafeler...

Mesafeler...

Mehmet Selim Bataroğlu

Muazzam

Ne
gemiler
göz
kırparken
limanına,
sualsiz
kuytusuna
demirlediğim
yüreğim
kılıksız
bir
firtına,
öyle
bir sevda
sağanağı ki
martıların
semah
dönüşü de
yakamozların
geceden
gündüze
taşması da
ondan,
ne
muazzamdır
her
anda
seni sevişlerim...

Mehmet Selim Bataroğlu

Neden büyüyeyim ki?

Nefesim kesilircesine ağladığımda,
Ben avuttum kendimi...
Emziğime yalancı bal sürüpte,
Ben uyuttum kendimi...
Ben değiştirdim altımı,
Tenim haşladığında...
Bayramlarda,
Yastığımın altına koyduğum ayakkabılarımı,
Ben aldım kendime...
En cafcafısından oyuncaklarım olmadı.
Odunu ellerimle yontarak,
Tekerekleri yalpalı,
Dönen arabamı ben yaptım kendime...
Ben değil de, biz demeyi,
Kendimden öğrendim ben...
Neden büyüyeyim ki? ...

Mehmet Selim Bataroğlu

Nefes

Gözleri kör parmak uclarım
boşlukta sallanan örümceğe ağ
yorgunluğum çoktandır sahipsiz
ezgi meraklısı perdeleri asi bir bağlama

dünün nefes darlığı
sabaha düşen masum çiy tanesi

onada şükür

Mehmet Selim Bataroğlu

Nefes Yankısı

kendi cümlelerimden
bir aşinalıkla
tanıdık sonbahar yaprakları kadar
kırılgan ve naif,
üstelik dile sarmalanmış
harfler yumağı
sessizliğine bürünmüş
sahici bir nara nefesin

Mehmet Selim Bataroğlu

Okyanus

Çocukluğumu astım önce kendi dar ağacımda.
En güzel çağlarımda cellatlığı öğrendim
Nice kitapların üstüne basarak uzandım boğazıma
Hep uzağında kaldım okyanusların
Okyanus sevdam yürek zıpkınlarıyla tanıştı
Yunus olmayı özgürlüğün kanadına taktım
Okyanus olamadım yunusça süzüleyim
Yunusça kayboluvereyim yosunların arasında
Be hey! ! ! bunada izin çıkmadı okyanus sahibelerinden.
Ne okyanus olabildim korkusuzca
Nede yunus olabildim özgürce...
Her okyanus kendi yunuslarını koydu denizine
Ve her özgür kıvrılmalarımda kendi okyanusumu yenildim...
Bu bir okyanus sevdası
Sonra muhteşem görünüşlü bir gemi yaptım kendime
Issız adalarda mahsur kalan yüreklere demir aldım
Sakindi oysa demirimdeki liman
Yetişmeliydim gitmeliydim bilmeden ama gitmeliydim
Bildiğim gitmeliydim.
Okyanusta kara görünmez bilirmisin?
Yürek tüccarı korsanlar istila eyledi gemimi sonra
Ne yunus
Ne okyanus
Ne de ihtişamlı bir gemiye
Yar olabildim...
Kağıttan yaptığım bir gemim var şimdi..
Ona kaptanlık sevdasındayım.
Okyanusu bilmem ben..
Belki görme hayali
Bilmem ki?
Belki okyanus benim
Belki sensin
Bilinmez ki...

Mehmet Selim Bataroğlu

Öylece gel gir içime

Bütün gücümle,
Varoluş sevdamla,
İçime yandıklarım,
Çoktan küllendi...
Yarattım kendimi,
Kendi külümünden
Rüzgara inat,
Savrulmalarda,
Uzan ve rüzgarınla gel gir içime

Ve uzaklara bakmadan bak bana...

Mehmet Selim Bataroğlu

Özgürlük Esareti

Neyin keşmekeşliğidir bu yaşanan
özgürlük sevdasına tutulmuş yüreğin
kalp krizi sürekliliği
Ustaysan hemen ölürsün
Usta değilsen ki değilsin
O halde her gün boğularak öleceksin
yeni günün doğumuna...

Mehmet Selim Bataroğlu

Özlediğim

Özlediğime
uçurduğum
ruhumla
doğuyorum
her
anında
doğur
beni
ölmelerin
utanılası
yüzlerinde
ve
kiyamet
unutsun
bizi
tanırının
bebek
nefesinde...

Mehmet Selim Bataroğlu

Parola

Uzun cümleler
tel devriyesi nöbeti
yaklaşan her canlıya çekilen dur ihtarı
soğuk bir suskunluk
bilmiyor hiç kimse ne parolayı ne de işareti,
boğazıma düğümlenen heceler gecenin rengini almış çoktan,
karanlık batıyorken gözlerime
bilsem ne olur
parola ne
işaret ne...

Mehmet Selim Bataroğlu

Sadece Sus

Hangi sancı ölüme ihanet edebilir
Hangi soytarı dans edebilir ölümlle
Sığılamayan hangi mağara verebilir
Piç doğurulmuş 33 yılının hesabını

Bir sırda sen düşür hayasız gülüşüme
Sorulanı sor utanmadan katil düşlerine
Nasıl olsa memelerinin çiğ değilmi sütü
Yalanını ismarladığın siyah bir dua işte

Biridir sadece içlerinde şakağımda ki mermin
Uzun boylu ruzgar nasıl olsa esecek bir gün
Üzünçlü bir rüya düşecek sabahına korkarak
Kal diyemiyeceğin güneşmi ısıtacak seni
Gökküşağı renkleri elinden alınmış

Sadece sus...

Mehmet Selim Bataroğlu

Sahipsiz K le

Zaman senide senden aldı gitti
Sen hala o eski sen olduğunu zannet
Altı usulca yanan kazana atılmış
Bir kurbağaya d nüşmüşsün

SEN o en çok güvendiğin insanlığını
Sahipsiz kölelere sattığını sandığında
Güya vicdanınınla dost olacaktın
OLAMAYACAKSIN...
Her nefesim vicdanın gibi duracak ensende..

Mehmet Selim Bataroğlu

Savunmasız Anlarım

Onlar
Bilmezler
En
Savunmasız
Anımın
En
İçten
Anım
Olduğunu...

Mehmet Selim Bataroğlu

Sen

ne namlular
seviyor içindeki ateşi
heybetli çıkışında merminin.
nede fırtınalar susturuyor
indeki haykırışını yüreğinin
nede raflar tutabiliyor
ağırlığını ruhunun
namluda sen
fırtınada sen
rafta sen...

Mehmet Selim Bataroğlu

Sen geldin sonra

Sonra sen geldin
düşlerimdeki gizli pencereme
hani nefesimizin buharlaştırdığı
çatısı olmayan
o eski yıkık dökük
gönül evimin penceresine
senli içime doldururdum ya kendimi
o zaman bakardım ya senden bana
huzurun tomurcuklarını
büyütürdüm ya içimde
kıyamazdım ya kendime
senli bakıyorum diye
kendimden koruyordum
kendimi ve seni
yüzüme gözüme bulaştırırdım sonra
ustalığımda çiraklığımı
başım ağırmaya başaldı yine gönlümüm darağacında
gülüşlerimin içindeki görüntüm
nikotin acılığına bırakıyordu damağımda kendini
yutkunuyordum yutmaya çalıştıkça
kendime düğümleniyordum
efsane ağıtlarından çıkarıyorum acısını
hani bazen yaşarsın da sonra
kendine bile anlatmaktan korkarsın ya
işte ben
sendeki beni bile
kendime anlatmaktan
korkuyorum,
korkuyorum...

Mehmet Selim Bataroğlu

Sen tenli gömleğim

Bir gömlek dikiyorum.
Kendime Şimdi teninden
G ndoğumunun alaca karanlığında,
Çiğ düŐüyor üstüme
Alabildiğine soğuk
Isıtıyor içimi sen tenli gömleğim
Sıcacık oluyorum...

Mehmet Selim Bataroğlu

Sen, sen o kadınsın...

bir dirhem sevdaya olan açlığını
başladı dünyanın dönüşüne isyanın
sabahın alaca karanlığı büyüttü seni
kendinden yoksun
sen, sen o kadınsın

kanat sızılarına aldırmandan inatla
nede güzel biber sızımı çırpınışların
kaymasını umursamadın yıldızların hiç
boşluğunda kayboluşunun da
nede çok yıldız saklamışsın
beyaz gecelerde
yüreğinin mahzenlerinde
sen, sen o kadınsın

daha fazlasını verdin hep
var olanlarını almak için
sonra sırdaşın oldu gökyüzü
ve sıcacık oldu yüreğine
güneşin batışını izliyor çok seviniyordun
batışıyla başlıyordu senin doğumun çünkü
sen, sen o kadınsın

saklaman öğretilmişti sana
ağlamalarını sır gibi
yüreğin boğazında dolaştın
yutkunamadın yıllarca
ve hecelerini anlattı yüreğin
issiz gecelerde gözlerine
ve kelimeye dökemedin hecelerini gözyaşlarında
ve içine aktın sonra yanaklarından bebekler gibi
sen, sen o kadınsın

otuzunda doğdun
belki otuz beşinde
beklide hiç doğmadın
papatyaların sütbeyazı yapraklarında vardın hep
güzel papatyam
bilirim üzerine bastıklarındaki filizleşen acını
hiç yılmadan yeniden eşkinleşme çabalarını da
sen, sen o kadınsın
kadınımsın.....

Mehmet Selim Bataroğlu

Sevgi denizi

Küçük bir akar suyun
başını taşlara vurarak
denizine akması
sevgi denizineydi
bunca meşakkate
direnme gücünü veren...

Mehmet Selim Bataroğlu

Sır

Sır tutar gibi
deniz balıklarına,
ağacın koynunu
ev yaptığı kuşlarına,
güneşin renk verdiği
çiçeklerine,
ötüşüne bülbülün
hayran oluşu gibi
sevdalıyım sana
KADINIM

Mehmet Selim Bataroğlu

Sivri Dil

Sivri Dil

Kendimden başlarım hep;
Karşıdan duyduğum adımın sesine yükleyeceğim anlama.
Sonrasında; bir anda, adımın atanlarla yer değiştiririm.
Zira dayanabilirdim; öylece sessizliğin çıkardığı feryadın sesine...
Ne 'ara'dayı sevdim ruhumun derinliklerinde,
Ne de 'dere'de ye boyun eğbildim.
Beceremedim...
Susamadım...
Susmam istendiğinde; duygularımı ya ok edip dilime soktum,
Yada nefesim yettiğinde uzağa kaçtım...
Anlamayı sevdim hep, anlayamayanları da küçümsemeyen.
Ama anlayıp anlamamazlıktan gelemedim...
En ufak bir çit sesiyle korktum, üzüldüm içime ölü doğan bebeğe.
Her avucumu açışında, titreyen parmaklarım en değerli olanı avuçlarken;
O titreyişin, kalp atışıma dönüşen titremesini sevdim.
Çok sevdim...
Ö kadar güçsüz kaldım...
Ö çınarın altından, öylece geçip gidemezdim...
Ömrümde bir kere olandan gidemezdim...
Ama sen gittin,
Gidebildin...
Kendinden korktun benden kaçtın...
Hiç adil değildin...
Evveliyatı var tabiki;
Dudaklarımı kapatıp susturduğun cümlelerimin...
Gözlerine dokuduğum bakışlarım vardı...
Güneşi boynundan tutup sana getirdiğim sıcaklıklarım vardı...
Geceyi aydınlatan ay'ı,
Girebildiği bütün kılıklara soktuğum ışığım vardı...
Ya rüyalar...
Cilt cilt rüyalarım vardı, çok azını anlatabildiğim.
Aynı resime bakarken; kocaman bir sarılmayı ekleyen bakışlarım vardı...
Belki senin kaçtığın, belki benim anlatamadığım,
Ama vardı...
Sıradan olabilseydik ne kadar kolay olurdu bunları anlatmak.
Susmayla bu denli kavgalı olmazdım o zaman.
Uçurumun kenarında olmak,
Orayı sevmek,
Orada huzurlu olmanın yansımasıyla,
Öfkeyi hınç hissettiren,
Ki; sivri dilim olmayan olamayanlara bir başkaldırıydı hep.
İsyan edişlerim varlığına değildi, varlığını yok sayıp küçümsemeydi.
Elbet bir yığın şart var bunları bir çırpıda yok edebilecek.
Ama, ama, ama diye başlayıp nefesini kesecek.
Soluksuz okuduğum bir romanın sonunda;
Yüreğine işkence eden bir kadının,
Buna son veren kahramanıydın sen...
Roman öylece elimde kaldı,
Uyuya kalamadan rüyaya kaldım...
Nefes alıyor olmanı seviyorum...

Mehmet Selim Bataroğlu

Mehmet Selim Bataroğlu

Şair Cesareti

Her şiir külfetli bebek telaşı
uykusuz gecelerin sessiz uğultusu
ki adının sonu da başı da aşk
ürkek bir depresyon sancısına ilticacı
yine de özgürlük kokusu sinmiş
usta bir demirci ateşi bahtiyarlığı
ah o çocukluk kırıntıları küsmüşlüğü

olmayacak hiç birisinin bir ilacı.
yok.

Mehmet Selim Bataroğlu

Ŗiir yazamayacak kadar yorgunum

Ŗiir yazamayacak kadar yorgun
Dünle seviŖemeyecek kadar bezgin
Yarına düşemeyecek kadar nefessiz
Ŗimdiye karıŖamayacak kadar acizim bu gün

Üzünçlerimi üzmeyecek kadar sahipsiz
Gölgemi geçemeyecek kadar güneŖsiz
Uçurum gözlerine bakamayacak kadar cesaretsiz
Bulutlara dokunamayacak kadar poyrazım bu gün

Kanat sızılarımdan akan kan değer dilime
Yaradan olurum çektiğim acıların huzurun da
Kanatlarımdın paslanmıŖlığı canımı yakar gıcırdayarak
Ayırmadan kendimi seviŖmeliyim kendimle
Nedir ki söze dökülen içine sakladıklarının yanında

Kemir beni
Etlerim kemikleŖen acılarımla yoęrulmuŖken...

Mehmet Selim Bataroğlu

Şiirle Kanıyorum

Yüreğinden koparılanlar
asi bir ihanet pençesinde
gıcırdayan lanet bir kapı,
açık unuttuğın didinmelerin
çeker üstüne kendini.

güneşin sıcaklığına yenilmiş
masumluğun
kendine dönmekten aciz.

ani ummana atılmaların düşünülmemiş
adi bir çöl fırtınası,
varlığını devam ettiren.
dışında kalan çemberin azgınlığı ne hain
yargıların
sorguların
sessizliğin eteğine tutunan
korkunç bir afet.

tanrılaştırmadan kendini çok zor değilmi sevmek

tanrına bıraktığım
çıplak bir nefes te olsa yüreğim
haykır/ıyorum

Mehmet Selim Bataroğlu

Tohumsuz

Ne tohumunun çinlenmesi
hayat verdi çiçeğe
nede geç kalmış
bir bahar güneşe
ne kırmızıya al
nede beyaza ak
tohumsuzdu
sevdasına
özlemi
baharın...

Mehmet Selim Bataroğlu

Uçurum

Telleri çalınmış bağlamamın
sapına ektiğim notalar yürek yoksunu,
Parmak uçlarım karanlığa öyle bir türkü söyler ki
duysan gözlerin acır,
Bir ritim tutturmuş kalbim daha anne karnın da iken
hislerim dört nala
İstemediğim sürülere katık edilmişim en öndekinin arkasından
uçuruma atlarken...

olsun...

Mehmet Selim Bataroğlu

Üşüyorum

Bedenim ağır ruhuma,
kanım dolaşmakta isyankar,
taşıyamayacak kadar zayıfım artık kendimi habersiz
ufukta sanki bir duman
sanki birden belirecek umudun karartısı,
belirecek mi?
Çocukca sevinç çığlıklarım da olacak mı?
Büyüyünce ölecek miyim yine?
Yorulduğum ölmekten,
Arkamdan edilen dualar canımı yakıyor.
Üşüyorum,
çok
üşüyorum...

Mehmet Selim Bataroğlu

Ve Perde

son nefesime serdiğim varlığın
ilk ezan sesi gibi kulağıma fisıldanan
sevdamin göbek bağıni kestirdiğimle
hiç acımayan canıma minnetliliğim

geleceğe kurşunlar yağdırışım
mermiden hızlı gidişimle
hedefime hedef oluşum

öyle ördüm sevdanı göğsüme
dokunulmazlığım senli yüreğime emanet
isterimki senin olayım kendimi unutup

kim gönüllü denilirse
hemen bir adım öne çıkanın olayım
vuruşmak ne zamana kalırsa kalsın
kavuşmak hangi bahara muhtaç olursa olsun

sensizlik namlusunda
mermi olmaksı reva görülen
gayri ne yana istersen
o yana sık beni...
düşür şu kahrolası tetiği
korkma!

Mehmet Selim Bataroğlu

Yada kaç kurtar kendini!

En savunmasız anlarım
eskilerin boyunduruğuna sıkışmış

kanat yapsam da tüm yenileri
eski çizikler
.....gün gibi açık ve çaresiz

bazen günlerce
.....tek adım atmadağımda bile
eski kalıntıların arasında
.....başım dik

ve hep takılacak
.....bir güle susamış gözlerime
sevecen
.....ufuk ötesi
manzaralar çizecek kadar
.....senhavli tutun

ya da
kaç kurtar kendini!

Mehmet Selim Bataroğlu

Yarım Bir Aşk Şiiri

Tutulduğum
tutduğum
ay yüzlü sevdam
kalıntılarımla arasında ararken kendimi
öyle bi toplanıverdim ki
dokunmadan hiç bir parçama
ol deyince oluverdi yüreğim yüreğine
uçurum öpüşlerini dokunduruyorum
vadilleşen aralığına dudaklarımla
sensiz geçip giden zamanla kavgalıyım
delifirtınalar çıkarıyorum
hiç bilmediğim derinlerimden
hani seni öyle seviyorum ki
dediğimde bile
sevişlerim nasıl gülümsüyor
bir anlatabilsem ikimizi bize
seviyorum o bizi ben
ben bize tutkulu
ben bize yanık
biz bize kaynamış
biz ikimiziz gülbebeğim
uyanık gecelerimin tohumu
SENİ SEVİYORUM

Mehmet Selim Bataroğlu

Yarım Küre

Ruzgarıyım içinde
binbirçeşit papatya tohumunun
esiyorum eceleci ve telaşlı
bütün gizeminin şifresi
saklı içimde sanki
bu yarım kürede işler çoktan tamam olmuş bile
diğer yarım küreye yetişme acemiliğimdeyim....

Mehmet Selim Bataroğlu

Yetim Ruhum

Korkuların kavga edecek birini ararken hep
Yetim olan ruhumu kayıttirecek bir yer bulamadım hala
Anne diyemez ya üvey çocuklar sokak kedileri gibi
Anne baba ile birlikte doğmanın şaşılığında hep
El yordamı ile aradığım elin zulanda saklı
Sonra elim üşüdü
Senin kaçakcılığınla dolmuşken içim
Neye yakalanacağımı bilemeden
Arkamdan koşan bir ses acıyı ufledi adımlarıma
Sen öyle uyandığında hatırlamak için ağladığım
Rüyalar kadar acımasız olmadın
Olmadın çünkü
Ne sen
Ne ben
Hiç yaşamadık
Ölmedik...

Mehmet Selim Bataroğlu

Yine de ben

Şimdi kış, yarın da kış
Ertesi günde kışlaşmış olacaksın
Benliğimde...
Sıcaklığımı özledim,
Bedenimden fışkıran buz parçalarına inat
Maviyi özledim,
Yürek iniltisi gizli dalgalarına inat
Masmaviyi özledim,
Kökünden koparılmış çimlerde bahçivana inat
Suyun sessiz akışını özledim,
Erozyon katıklı yüreğimi boranlara karıştıran dalgalarına inat
Alaca bulutları özledim,
Resimdeki gökyüzümü alyel etmene inat
Annemi özledim,
Sonunda bir gün onsuz kalacağıma inat
İçimdeki çocuğu özledim,
Gizli, gizli ağlamasına inat
Fırtınaları özledim,
Oradan oraya savrulmalarına inat
Işıksız geceleri özledim,
Aydınlığıma düşen kararmalara inat
Son vapuru özledim,
Gönül deryalarında batacak olmasına inat
Son şarkıyı özledim,
Dinletisinde son notalarını yakamayacak olmasına inat
İskarpinlerimi özledim,
İplerine bastığında yerlere serilişime inat
Bir tek seni özlemedim,
Vaktiyle yüreğime akıttığın sevgine inat
Rahat ol asla özlenmeyeceksin.
Ve ben artık...
Benli olmayanı özlemeyeceğim
Ve yarına savrulacak onca katmerleşmiş
Ve her yıkılışında
Beni ellerimden yüreğimden tutup
Dayanma gücü verecek olan
Bir ben kalacak yine bende
Senli gömleğini dikmiştim kendime
Uymadı olmadı işte...
Ben şimdi benli gömleğimi
Giyindiriyorum yüreğimin bedenine..
Ben,
Ben,
Ben,
İllaki ben,
Yine de ben...

Mehmet Selim Bataroğlu

Yürek tüccarı'na

Paylaşınca uzayıp gider
derin maviliklerin
her yeni çağda hayat bulur
yeniden doğmuşçasına
yürek ister
doğum sancısını çekme cesareti
kaybettiklerin
yüreğinden verdiklerin
yürek tüccarı pazarında
eğilmeyen asi başın
her yeni insanda
yeniden doğmayı isterken
derinlere inebilme çabası niyetin
inilememiş gizli deryalara açılmak dileğın
sadece dik dur
korkma ulan!

Mehmet Selim Bataroğlu

Zerre

Küçük bir toz zerresi,
Karların arasında;
Kıyım, kıyım kıyılıyor,
Üşüyor,
Eriyor kar,
Donuyor yürek,
Bakakaldıklarına akıyor...
Yok oluyor onca beyazlığın içinde
Belki üstünde
Donacak birazdan beyazlara
Ha desem buluttan sıyrılacak kendini güneş
Ha diyebilecek mi? Güneş...
Uğraş verecek mi? benim kadar.
Acaba görmüşmüş müdür?
Dağın zirvesinden
Soğuk tenli buzlara düştüğümü
Ve yelinde savrulduğumu?
Annesine nazlandığı gibi yavru
Nazlanmaz mı? Dağına, rüzgar
Biriyim bende binlercesinden
Gövdesinden ufalandığımda annemin
Görmez ki... Beni,
Rüzgar yavru dağ annesine nazlanırken
Oyuncağı oluyor toz zerresi
Ve ben,
Oyuncağınım senin,
Oynayabildiğin kadar oyna,
Benden akanları sen anlat,
Yanıyorsa da canım,
Sevinçlisin ya sen,
Bir tutam sunarım
Karalarımı çözer beyazlarımdan.
İçinde yüreğin olsun
Varsın oyun olsun
Uçsuz bucaksız olsun
Oynayışın benimle
Toprak sancısı çeken
Bir filizin dibine savur beni
Nakış, nakış işlenmiş
Düğün heyecanında olan
Gelinin çeyizine vurma beni
Kararttıklarımla kararmasın ışıklarım
Her gün temizlenen pencere önlerine değil
Dünyasını ağızıyla tanıyan bebeklere sun beni
Dillerinde gezineyim masumca
Ve günahsız bedeninde yok olayım..

Mehmet Selim Bataroğlu

Zirve

zirveye çıkabilme cesareti
kendimeze yetebilme acemiliği
fahişe bulutların kancıklığında
bir dağ olmak
yaren olmak kendine sakladıklarının içinde yüreğinin
alacalı bulutlarında gökyüzün
senden seni alır nehrin şırıltısı kabarcıklarında
nehiri olmak suyun sonra
bedenine seslerin karışır yüreğinin şelalesinde
kocaman olursun
duyduğun her sestten her sese...

Mehmet Selim Bataroğlu